

[Henning Gjellerød]

ge nævne EU's program, hvor der jo bliver iværksat et større program med forsøg med forgasning af forskellige produkter, bl.a. flis og pil. Så vidt jeg husker, er det arealer over 1.000 ha, der skal udlægges med pil og indgå i dette projekt. Så det er altså ikke sådan, at regeringen og regeringspartierne er fremmede over for forsøg i den retning.

Kim Behnke (FP):

Energiministeren brugte en stor del af sin talletid på at undre sig over, hvorfor specielt Fremskridtspartiet nu skulle være medforlagsstiller til dette beslutningsforslag set i lyset af, at Fremskridtspartiet jo ikke kunne tilslutte sig biomassehandlingsplanen.

Energiministeren vil være veloplyst – og ligeledes Folketinget – om de hindringer, der var for, at Fremskridtspartiet kunne tilslutte sig biomassehandlingsplanen. Det var for det første de tilskudselementer, der var i den, hvorefter man skulle ud og subsidiere forskellige aktiviteter, og endvidere var der spørgsmålet om den mængde halm og flis, der skulle indfyres i elværkerne. Selv om det ikke skete med tvang, skete det på en sådan måde, at elværkerne ikke kunne undslå sig for at gøre det. Det betyder alt andet lige, at el bliver dyrere. Der forelå også under forhandlingerne beregninger på, hvad de samlede omkostninger ville være. Det var den del af biomassehandlingsplanen, Fremskridtspartiet ikke kunne tilslutte sig. Selve ideen om, at vi her i Danmark bruger alle de ressourcer, vi kan, både når det gælder biomasse og energiafgrøder, og får dem anvendt konstruktivt til fremstilling af strøm og varme, synes vi bestemt er god.

Vi lever i en verden, hvor vi er oppe imod to væsentlige hensyn. For det første det, at vi har en landbrugssektor, som føler sig mere og mere trængt. Vi har landmænd, som snart ikke ved, hvad de skal beskæftige sig med for at få pengene hjem til terminerne. Fødevarerpriserne vil alt andet lige falde som følge af GATT-aftalerne. EU lægger stærkere og stærkere begrænsninger på, hvilke arealer der må dyrkes, og hvad der må dyrkes på dem. Det gør, at vi er nødt til at acceptere, at landmændene, medmindre de skal ud og eksperimentere med ormefarme og andre sikkert udmærkede ting, men hvor der nok er et tvivlsomt afkast, skal have en mulighed for at kunne hente et fornuf-

tigt provenu hjem. Her er bio- og energiafgrøder et område, som er attraktivt, og hvor det danske klima vel at mærke også er gunstigt.

En anden grund til, at vi synes, at det er en god idé, er, at for hvert ton energiafgrøder eller biobrændsel, der bliver afbrændt, kan vi måske slippe for at bruge kul eller olie, og det har nogle miljømæssige fordele, men det har så sandelig også nogle handelsbalancefordele.

Alligevel er det fristende ved en debat som denne at gøre opmærksom på, at det egentlig er lidt bagvendt, som sagen bliver grebet an, for hvis vi ikke havde lagt så stærke afgifter og skatter på olie og kul, ville afbrænding af energiafgrøder slet ikke kunne forrente sig. Det er de høje afgifter, der gør det muligt. At man så i den anden ende af systemet subsidierer naturgassektoren, er også med til at give et fuldstændig skævvredet billede.

Hr. Riishøj fra SF siger, at dette fører til det rene anarki, og det er unægtelig en sandhed, der ikke har noget med dette her at gøre, for både hvad angår naturgas-, olie- og kulområdet, er det sådan, at staten i forvejen regulerer med så hård hånd, så den smule, der er plads til inden for energiafgrødeområdet, er meget begrænset.

Vi oplever i øjeblikket, at man om de 1,2 mio. t halm, der skal indfyres, bruger ordene: Man samler dem strå for strå. Både i landbrugskredse og i energikredse er man bekymret for, at der skal samles ind i alt for små mængder, og det er da selvfølgelig rart for vogtmændene, at de får lov til at køre landevejene tynde, men ud fra en ressourcebetragtning kan det ikke være hensigtsmæssigt.

Derudover er mangelen på store mængder af halm tæt ved de steder, hvor halmen skal bruges, med til at give en helt skæv prisdannelse, hvor nogle landmænd kan tjene endog særdeles gode penge på, at de er så privilegerede, at de ligger lige ved siden af det sted, hvor man skal bruge halmen. Derfor mener vi, at der er grund til at tillade, at også andre energiafgrøder kan dyrkes, og at de kan indfyres. Om der så er nogen, der vil gøre det eller ej, er – som hr. Peter Hansen-Nord fuldstændig korrekt gengav det på et tidligere tidspunkt – frivilligt.

Men mange landmænd står altså i dag med store arealer, som de ikke ved hvad de skal gøre ved. Det eneste, de har pligt til, er at sørge for at få fjernet flyvehavre og i øvrigt sørge for,